

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/256/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617203537
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617203537.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Evy Kmeťovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141 proti povinnému R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. T. V. XXX, o vymoženie 72,- Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 23810/16, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 4Er/281/2017-10 zo dňa 26. mája 2017 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 4Er/281/2017-10 zo dňa 26. mája 2017 z r u š
u j e a v e c i a o k r e s n é m u s ú d u n a ď a ľ š i e k o n a n i e .

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím zamietol okresný súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 23810/16 zo dňa 19.12.2016.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučné konanie sa začalo dňa 19.12.2016 spísaním návrhu na začatie exekúcie do zápisnice súdnym exekútorom a je vedené na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava sp. zn. SRSAspA 06518/15 zo dňa 10.03.2016. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú oprávnený a povinný uzavreli dňa 06.03.2014 (ďalej len zmluva o úvere), na základe ktorej si povinný ako dlžník požičal od oprávneného ako veriteľa sumu 100,- Eur. Poskytnuté peňažné prostriedky sa povinný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom vo výške 68,- Eur, t. j. celkovo 168,- Eur do 20.08.2014. Podľa zmluvy sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 78,30 Eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 48,42 Eur. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol dojednaný na 20.08.2014. RPMN úveru bola 182,24 %. Keďže povinný svoju povinnosť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesplnil, oprávnený si uplatnil nárok v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v ktorom bola povinnému predložením exekučným titulom uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 72,- Eur spolu s úrokom 1,50 Eur, poplatkom 48,42 Eur, úrokom vo výške 39,15 % ročne zo sumy 72,- Eur od 21.03.2014 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 72,- Eur od 21.08.2014 do zaplataenia, zmluvnú pokutu 33,- Eur, poplatok za upomienku 10,- Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 79,78 Eur.

3. Okresný súd považoval za nepochybné, že zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom, na základe ktorej oprávnený uplatnil na rozhodcovskom súde svoj

nárok je spotrebiteľskou zmluvou. Z uvedených dôvodov na daný právny vzťah aplikoval ustanovenia spotrebiteľského práva.

4. Okresný súd preskúmaním veci podľa ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku konštatoval, že rozhodcovská zmluva, ktorá založila legitimitu pre exekučný titul, bola dojednaná individuálne, a že rozhodcovský rozsudok, ktorý je v tejto veci exekučným titulom, bol vydaný rozhodcovským súdom ako orgánom, ktorý mal právomoc vec prejednať a rozhodnúť.

5. Okresný súd v súlade s citovanými ustanoveniami § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmal súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom, pričom zistil, že pokiaľ ide o uplatnený nárok oprávneného na vymoženie úrokom vo výške 39,15 % ročne z nesplatenej istiny, je tento nárok v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti uviedol, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol dojednaný na 20.08.2014, kedy bola splatná celá suma úveru spolu s úrokom vo výške 39,15 % ročne vyčíslený pevnou sumou 19,58 Eur a administratívnymi nákladmi 48,42 Eur, t. j. spolu v celkovej výške 68,- Eur. Oprávnený sa na základe exekučného titulu domáha vymoženia zmluvného úroku 39,15 % ročne z nesplatenej istiny úveru ako odmeny za poskytnutie úveru aj za obdobie po konečnej splatnosti úveru do budúca s tým, že súčasne v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka žiada vymôcť od povinného aj zákonné úroky z omeškania od 21.08.2014 do budúca (do zaplatenia). Takto uplatnený nárok na platenie zmluvných úrokov priznaný exekučným titulom súd vyhodnotil ako nárok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi pri duplicitnom uplatňovaní si jednak dojednanej "odmeny v podobe zmluvného úroku do zaplatenia úveru" a jednak uplatňovaní si zákonných úrokov z omeškania v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v prípade omeškania dlžníka so splnením dlhu. Priznaním uvedeného nárokom oprávnenému v exekučnom titule vznikla značná nerovnováha v právach a povinnostiach oprávneného a povinného, kedy povinný ako spotrebiteľ musí naďalej popri zákonných úrokoch z omeškania do budúca platiť oprávnenému aj zmluvné úroky ako odmenu za poskytnutie úveru, ktorý bol v zmluve vyjadrený pevnou sumou 19,58 eur (39,15 % ročne z poskytnutého úveru). Z uvedeného považoval okresný súd za zrejmé, že priznaným úrokom vo výške 39,15 % ročne z dlžnej istiny až do reálneho zaplatenia celej dlžnej sumy boli oprávnenému zachované v podstate všetky práva a nároky z predmetnej zmluvy o úvere ako keby ani ku konečnej splatnosti úveru nikdy nedošlo, kým naopak povinnému ako spotrebiteľovi žiadne. Splatnosť úrokov z úveru je upravená v ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého právo na úroky z úveru patria veriteľovi len do jeho splatnosti, t. j. do 20.08.2014, kedy bola dohodnutá konečná splatnosť, keďže podľa uvedeného ustanovenia Obchodného zákonníka sú zmluvné úroky splatné spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Doba splatnosti úrokov sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru, t. j. celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr do dohodnutého termínu splatnosti úveru. Oprávnený ako veriteľ preto nemôže oprávnene žiadať od povinného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny, nakoľko uplynutím lehoty splatnosti sa istina úveru ďalej zmluvne neúročí a oprávnenému ďalej prislúchajú len úroky z omeškania. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. z. 12C/9/2014 zo dňa 14.08.2014, obdobne aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co 85/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98).

6. Ďalej okresný súd v súvislosti s administratívnym poplatkom vo výške 48,42 Eur, ktorý má podľa zmluvy predstavovať celkové náklady na vypracovanie, uzavretie zmluvy o úvere a na tzv. všetku administratívnu činnosť, vyslovil názor, že ide o vágne ustanovenie, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké činnosti ide, pričom poplatok za vypracovanie a uzavretie zmluvy je 48,42 Eur teda 48,42 % z úveru, čo predstavuje viac ako polovicu sumy poskytnutého úveru. Predmetný poplatok nie je v zmluve ani vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčité náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Zároveň súd poznamenal, že nejde ani o cenu za poskytnutie úveru, pretože túto odráža úrok za úver. Podstatou tohto poplatku je podľa súdu len pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané a so zreteľom na výšku poskytnutého úveru ide o poplatok neúmerne vysoký. Požadovanie úhrady administratívneho poplatku v takejto neprimeranej výške preto okresný súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dodávateľ požaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané a nie je v jeho záujme. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Samotná skutočnosť, že právna úprava explicitne nelimituje výšku

poplatku neznamená, že veriteľ je oprávnený požadovať jeho zaplatenie v ľubovoľnej výške. Dojednanie o poplatku podlieha prieskumu vo svetle princípu dobrých mravov, civilnoprávnej úžery a v neposlednom rade prieskumu v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Poplatok vo výške presahujúcej polovicu sumy poskytnutého úveru nemôže ani pri najlepšej vôli predstavovať výdavky spojené s administratívnou činnosťou. Preto súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere zo dňa 06.03.2014 - dojednanie administratívneho poplatku vo výške 48,42 Eur nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, oprávňuje dodávateľa na neprimerane vysoké plnenie, a teda je v zmysle generálnej klauzuly uvedenej v § 53 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s porušením princípu dobrých mravov neprijateľná, a teda neplatná.

7. S poukazom na uvedené skutočnosti z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

8. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že okresný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskumávacej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Súd okrem § 44 ods. 2 Exekučného poriadku aplikoval na zistený skutkový stav aj § 45 ZoRK, s čím oprávnený nesúhlasil. Mal za to, že súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis napriek tomu, že ustanovenie § 45 ods.1, ods. 2 ZoRK upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom. Exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako ich vyžaduje ust. § 34 zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúmaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. Exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, nakoľko samotné ustanovenie, o ktoré sa súd opiera v napadnutom uznesení stanovuje podmienku na zastavenie exekúcie tak, že rozhodcovský rozsudok, a nie rozhodcovské konanie zaväzuje k niečomu nedovolenému. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu.

9. Ďalej tvrdil, že exekučný súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov. V prípade, ak súd na zistený skutkový stav aplikoval § 45 ods. 2 ZoRK spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu, ukrátil tým strany exekučného konania o práva, ktoré im priznáva zákon o rozhodcovskom konaní alebo Občiansky súdny poriadok, a to hlavne právo na prejednanie veci pred príslušným súdom. Strana exekučného konania sa takto môže vyjadriť k zisteniam exekučného súdu až v odvolaní podanom proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom § 45 ZoRK dochádza k nahrádzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený namietal neúplne zistený skutkový stav, nakoľko v prejednávanej veci bola podkladom pre rozhodcovské konanie samostatná a individuálne dohodnutá Rozhodcovská zmluva, ktorá v článku II odsek 2, veta druhá upravila možnosť ktorejkoľvek zmluvnej strany podať žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu na všeobecný súd. Z uvedeného je zrejmé, že povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok na všeobecný súd. K právnenému názoru okresného súdu ohľadne znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodnutie sporu pred štátnym súdom v súvislosti s ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka oprávnený poukázal na dôvodovú správu, v zmysle ktorej je cieľom tejto úpravy umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. V danej veci podľa názoru oprávneného okresný súd konal nad rámec zverenej právomoci.

10. Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

12. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 19.12.2016 bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica obsahujúca návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Následne bola okresnému súdu dňa 08.03.2017 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

13. V prejednávanej veci oprávnený predložil exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený pri Asociácii pre arbitráž zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, sp. zn. SRSAspA 06518/15 zo dňa 10.03.2016. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú oprávnený a povinný uzavreli dňa 06.03.2014 (ďalej zmluva o úvere). Nakoľko si povinný riadne neplnil svoju povinnosť zo zmluvy o úvere, dlh sa stal splatný vcelku, na základe čoho si uplatnil nárok v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Okresný súd následne v napadnutom uznesení zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom.

14. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

16. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

18. Podľa odseku 3 vyššie citovaného ustanovenia súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore (ďalej zmluva o spotrebiteľskom úvere) preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (ďalej zmluva o spotrebiteľskom úvere) a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

19. Podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

20. V zmysle citovaného § 44 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku súd preskúmava exekučný titul aj ex offo. Pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, súčasťou preskúvania tohto exekučného titulu je zisťovanie toho, či bola medzi zmluvnými stranami platne uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to či už formou osobitnej zmluvy alebo formou rozhodcovskej doložky v zmluve. Povinnosť skúmať platnosť rozhodcovskej doložky, resp. zmluvy pre exekučný súd vyplýva priamo zo zákona, nie je potrebné ju osobitne odôvodňovať.

21. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. platného a účinného k 06.03.2014 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpísaním zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Odvolací súd súhlasí so záverom okresného súdu v tom, že zmluva o úvere uzatvorená dňa 06.03.2014 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou, keďže z nej nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom a že by povinný bol pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu možno uvedený právny vzťah považovať za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom (povinným) a dodávateľom (oprávneným) v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

29. Pokiaľ ide o posudzovanie povinností uložených povinnému v exekučnom titule, ktoré okresný súd vyhodnotil ako nemajúce oporu v hmotnom práve, odvolací súd uvádza, že úlohou exekučného súdu nie je v štádiu rozhodovania o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie skúmať skutočný obsah hmotnoprávneho vzťahu medzi oprávneným a povinným a rozhodovať tak meritórne vo veci, pretože toto právo je vyhradené rozhodovaniu súdom v základnom súdnom konaní. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje preskúmať exekučný titul len v prípade, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie

alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. V ostatných prípadoch exekučný súd v rámci rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora na vykonanie exekúcie nemá oprávnenie hmotnoprávne preskúmať exekučný titul, a to ani v prípade, ak by účastníkom zmluvného vzťahu na základe, ktorého bol exekučný titul vydaný, bol spotrebiteľ. Tento má právo brániť sa proti povinnosti uloženej v exekučnom titule využitím opravných prostriedkov proti takémuto rozhodnutiu, v prípade rozhodcovského rozsudku podaním žaloby o jeho zrušenie všeobecným súdom, ktorú v zmysle § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 môže povinný, ktorý je spotrebiteľom podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii.

30. Okresný súd aj napriek vyššie uvedenému vykonal dokazovanie ohľadne vecnej správnosti exekučného titulu a dospel k záveru, že splnenie povinnosti povinného voči oprávnenému z exekučného titulu je v rozpore so hmotnoprávnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

31. Keďže okresný súd vec nesprávne právne posúdil, a dôvody pre ktoré bolo napadnuté uznesenie vydané neexistovali, odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1, písm. c) a d) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom okresný súd opätovne rozhodne o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ust. § 44 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).